

LA VEU DEL PAIRAL

Revista trimestral



Carta de la direcció

Des del 24 de febrer d'enguany, som espectadors perplexos d'una guerra llunyana que ens esgarrafa per la cruesa de les imatges que ens mostren, i per la incertesa de les conseqüències que imaginem poden esdevenir en un futur proper.

Als fills i filles de la dècada dels 40 al nostre país, aquests adults grans que són avui i que s'ho miren des de la seva butaca en forma de notícies als mitjans de comunicació, la memòria els torna de mil formes diferents, un passat que se'ls dibuixa igual i que els desbloqueja algunes emocions, que potser tenien ja emmagatzemades en un racó ben cobert per noves experiències de mitja vida que els han fet el favor de curar-les.



Ni totes les guerres són iguals ni totes les persones les viuen de igual forma. Però sí totes les guerres deixen les mateixes ferides a les persones que les viuen i és per això que les imatges constants d'aquesta guerra a Ucraïna fan reviure records i emocions a molts dels nostres residents que al segle passat van ser testimonis directes o indirectes de la guerra civil espanyola.

Aquests dies al Pairal han sigut moltes les converses entre residents i treballadors sobre les guerres i la conclusió unànime ha estat que tant de bo no existissin les guerres mai més arreu del món.

Rosa Escribano
Directora de la Casa Pairal

Records històrics del Pairal

El senyor Jaume Puig i Mir, descendent d'una família de Vilassar que durant un temps es van establir a Amèrica (com hem dit sempre al nostre poble "americanos") tornaven a Catalunya i s'establien a Barcelona però passaven l'estiu al poble originari dels seus avantpassats. Van voler fer una donació d'una casa del poble, de les dites en aquell temps "cases grans" en el carrer del Roser 29 amb la finalitat de cobrir una necessitat que tenia la nostra vila, ja que en aquells moments, 1908, no comptava amb cap institució en aquest sentit i va escollir un dels carrers més bonics del Vilassar d'aquells temps.

Per a nosaltres sempre ha sigut "El Pairal", i ha format part de la vida col·lectiva del poble. Tan bon punt varen arribar les Germanes Josefines de la Caritat, a qui estava encomanada la cura de la residència, es feren populars ja que, anaven a cuidar persones malaltes a la nit, a casa, com a complement de les necessitats del poble, fins al punt de que durant la Guerra Civil, les

autoritats del moment les varen protegir i elles varen poder seguir donant els seus serveis.

Durant anys, multitud de vilassarencs i del veïnatge hi han trobat acolliment. Alguns d'ells han deixat records i han sigut molt estimats per la gent del poble. Es podria posar com a exemple el popular Geroni, que anava a tots els enterraments, Vilassar li va tornar amb un enterrament històric en què hi vam anar quasi tot el poble.

Altres records que em venen a la memòria són grups del Patronat i d'altres que anaven a cantar per Nadal. Un any es va fer una festa per Nadal, varen assajar unes cançons nadalenques amb els residents que varen voler i amb la coral Englantina, va ser molt emotiu. També recordo que com que el Pairal, pràcticament era al final del poble, els escolans acompanyaven al sacerdot per donar l'extrema unció, tocant la campaneta pel carrer.

Una altra cosa que va tenir molt d'èxit va ser en una Festa Major que es va fer una funció de teatre, en l'envelat provisional, en la que actuava la magnífica actriu Montserrat Carulla i que tothom volia veure. Es va convidar a tots els residents que volien assistir i es va fer la reserva a totes les cadires de davant. També cal recordar les visites dels Reis de l'Orient.

En definitiva, Vilassar no ha abandonat mai al Pairal. Hem fet una mica de calaix de sastre per recordar l'estima del poble, que se sent orgullós. Cal recalcar la gran tasca dels responsables i dels seus dirigents.

I recordar sempre la figura del Sr. Pere Mir i la del fundador Sr. Puig Mir que en diferents etapes ho han fet possible.



Tomás Mayor
Membre del Patronat des de l'any 2002

Activitats

ESTIMULACIÓ COGNITIVA

Em dic Gisela Bonilla i sóc la Psicòloga de la Casa Pairal des de fa 6 anys. La psicologia sempre ha sigut la meva passió, i és per això que després de graduar-me a la Universitat l'any 2013, he continuat formant-me amb formació especialitzada fins a dia d'avui.

Entre les diferents funcions com a psicòloga en el centre, es troba l'estimulació cognitiva dels residents.

L'objectiu principal de l'estimulació cognitiva és millorar i/o mantenir les capacitats mentals de la persona el màxim temps possible.

Entre les diferents àrees cognitives que es treballen en els tallers, es troben:

- Atenció
- Memòria
- Càlcul
- Llenguatge
- Gnòsies (capacitat de percebre i reconèixer la forma i característiques físiques de les persones i objectes de l'entorn)
- Pràxies (execució de moviments voluntaris per realitzar una acció)
- Funcions executives
- Orientació

Pel que fa a la metodologia, es realitzen diferents tallers que s'adaptin a tots els residents segons el seu nivell cognitiu i segons les seves preferències. És per això que les activitats es realitzen de forma oral, escrita o manual.

L'estimulació cognitiva forma part del grup de les teràpies no farmacològiques i diversos estudis demostren que els seus beneficis són alts, tant en la millora i/o manteniment de les funcions cognitives com en la millora de l'estat emocional i el manteniment de la xarxa social.

És per això que des de la Casa Pairal considerem que és un taller per mantenir en el calendari d'activitats durant tot l'any.

Actualment, participen 50 persones en aquest taller.



Gisela Bonilla
Psicòloga Sanitària
Núm. Col. 21.574

Activitats

PODCAST

Sóc la Sílvia Ocaña, Animadora Sòciocultural de La Casa Pairal. Després d'uns quants anys treballant en el món del lleure infantil vaig decidir canviar a l'àmbit de la gent gran. Arribar a Vilassar de Mar i trobar feina al Pairal em va confirmar que havia fet una bona tria i aquí seguim divuit anys després.

Des d'una vessant de caire més lúdic treballem la memòria, les habilitats motrius, la relació i la participació activa per tal d'afavorir de manera positiva en el benestar físic i emocional de cada persona.

El taller de podcast consisteix en una audició (senzilla o en episodis) d'un tema o història dramatitzada. És la nova versió de les telenovel·les que feien a la ràdio anys enrere, amb la sort de poder escollir, segons les preferències de cadascú, entre un gran ventall de possibilitats.

En aquest cas hem començat amb el programa "Crim": segrestaments, intriga, resolució del cas... ens manté "enganxats" a la història de principi a fi.

Amb això aconseguim treballar l'atenció, estan pendents dels detalls del relat; la memòria, refrescant en cada sessió el que vam escoltar en el capítol anterior; l'intercanvi d'opinions i reflexió en comú de la situació descrita.

Aquesta activitat ha tingut molt bona acollida entre els nostres usuaris, esperen amb impaciència cada capítol, fan càbales sobre qui pot ser el culpable o com creuen que es resoldrà tot.

Actualment participen 20 persones en aquest taller.



Silvia Ocaña
TASOC

Recepta de l'àvia

ESTOFADO DE COSTILLAS

Ingredientes (4 personas):

½ Kg. De costillas de cerdo
½ Kg. De patatas
½ cabeza de ajos
2 pimientos
1 tomate maduro mediano
2 hojas de laurel
1 cebolla
½ vaso de vino blanco

Elaboración:

1. Hervir 5 minutos las costillas.
2. Poner un poco de aceite en una cazuela.
3. Pochar la cebolla en cuatro trozos i la ½ cabeza de ajos.
4. Añadir el pimiento en juliana.
5. Hacer lo mismo con el tomate.
6. Añadir ½ vaso de vino blanco, las patatas cortadas en dados y un vaso de agua.
7. 40 minutos a fuego lento y ya estará.

Matilde García



Aprenem

En aquest article parlarem de la llei de dependència, una norma jurídica que s'aplica, segons el grau de dependència, a aquelles persones que per raons d'edat, malaltia o altres capacitats no disposen d'autonomia física, mental o sensorial i són dependents de la cura d'altres persones.

Prestacions de la llei de dependència

- Serveis de teleassistència: servei dirigit a persones grans o amb discapacitat que viuen sols i que els hi permetin demanar ajudar en el propi domicili en el cas de necessitat.
- Serveis d'ajuda a domicili: atenent les necessitats de la persona en el seu propi domicili, les cures personals, com les ajudes en la llar.
- Centres de dia: representen una alternativa a l'ingrés residencial.
- Serveis d'atenció residencial: l'atenció de la persona en un centre sociosanitari, bé de manera temporal o de manera definitiva.

Hi ha diferents prestacions econòmiques, per poder ajudar a fer front a les despeses derivades de la dependència. Entre aquestes ajudes es troben:

- **Prestació econòmica vinculada al Servei (PEVS):** aquesta ajuda es presta quan no es pot accedir a un servei públic d'atenció de les cures, per poder facilitar el pagament d'aquests serveis en el sector privat.
- **Prestació per les cures en el entorn familiar i el recolzament a cuidador no professional:** s'atorga als cuidadors que siguin familiars de la persona dependent (fins al tercer grau de dependència) i que en el moment de sol·licitar la prestació portin exercint les cures més d'un any.

Ambdues d'aquestes prestacions estan vinculades al grau de dependència i a la capacitat econòmica del beneficiari.

Quins tipus de graus de dependència hi ha?

Grau I. Dependència Moderada

Es considera que una persona té un grau de dependència moderada quan necessita ajuda per realitzar diverses activitats bàsiques de la vida diària (ABVD), o té necessitats d'ajuda intermitent o limitada per a la seva autonomia personal.

Grau II. Dependència Severa

Es considera que una persona té un grau de dependència severa quan necessita ajudar per a diverses ABVD dues o tres vegades al dia, però no requereix la presència permanent d'una persona cuidadora o té necessitats d'ajuda extensa per la seva autonomia personal.

Grau III. Gran Dependència

Es considera que una persona té una gran dependència quan necessita ajuda per realitzar diverses ABVD unes quantes vegades al dia i, per la seva pèrdua total d'autonomia mental o física, necessita la presència indispensable i continua d'una altra persona per la seva autonomia personal.

Coneixem-nos

ENTREVISTA M^aÀNGELA VINARDELL

1. Com et definiries?

Crec que sóc una persona molt vulgar. Tinc una ment inquieta i m'agrada molt saber el perquè de les coses i les persones, què és important per a elles, d'on són i com és el lloc d'on són, entendre el perquè de tot plegat. Disfruto molt sent curiosa.

2. Digue'm algun record de la infància

Vaig tenir uns pares molt bons. El meu pare va morir molt jove, quan jo tenia deu anys (dels d'abans, no com avui en dia que creixen massa ràpid), però va tenir temps d'inculcar-me l'amor pel teatre i la cultura.

La meva mare també tenia una cultura innata, era molt intel·ligent. Li agradava molt el teatre, la poesia, llegir, la política...

Jo anava molt pel Patronat. Allà ens ajuntàvem els joves del poble i va ser on vam tenir les primeres experiències amb la cultura, vam crear un grup de teatre amateur i actuàvem tot sovint a l'Ateneu. Vaig fer Terra Baixa, El ferrer de tall i Marianela entre d'altres...

Vilassar era la perla del Maresme, érem unes 3000 persones

3. En què us diferenciàveu?

En la cultura i personatges molt influents dins la cultura. Aquí som molt nostres, estimem molt el poble i la nostra cultura, tot i que els temps han canviat molt.

4. Com recordes el Pairal d'abans?

Ai senyor... El Pairal era un lloc molt petit, regentat per unes monges i, on hi anava la gent gran sense recursos, com si fós un "asilo" no se li tenia molta estima, era molt diferent al d'ara.

Un cop a l'any es feia la festa dels avis. Les noies anàvem al Pairal a buscar un senyor gran i els nois una senyora per acompanyar-los a veure l'Ofici a l'església, que es feia només per a ells. Després els portàvem al Círcol a veure una obra de teatre, després uns sortien a dir versos, a tocar el violí etc. i a dinar (ho promovia la Caixa de Pensions) Tota la meva vida he viscut al carrer del Pairal, aquí al carrer sant Josep. Els meus fills continuen venint a buscar-me i anem a casa tot sovint.

5. Com vas conèixer el teu marit?

El meu marit era de ca l'Aldrufeu, venia de diverses generacions de jardineros. Tenien un nom i tothom els coneixia a Vilassar. Vivien als afores, un dels tres fills va començar a baixar al poble i ens vam conèixer.

Amb aquest noi em posava en un puesto de més altura que jo, jo era molt més senzilla. El senyor Aldrufeu havia sigut alcalde, era president del Sindicat... era una altra història. Em vaig casar quan tenia 24 anys i vam tenir 3 fills. Vam tenir una bona vida, el meu marit era una gran persona, molt senzill, no rondinava ni parlava malament de ningú, sempre disposat a ajudar. A mi mai em va faltar cap detall, ens vam estimar molt. Era molt especial. Feia pessebres molt importants, valia molt.

Ja fa 8 anys que va morir i encara hi penso molt, el trobo molt a faltar. Els meus fills també m'estimen molt i es preocupen per mi.

6. Vas treballar mai?

Vaig treballar en un despatx que hi havia, que era una colònia, Can Ballester (un senyor de molta solvència). Allà fèiem espècies, paquetets de paper. Després vaig entrar al despatx i ja m'hi vaig quedar. Els diumenges anava a despatxar a can Falgueras durant uns 18 anys.

També vam tenir molts anys una botiga de comestibles.

7. Has viatjat mai?

Nosaltres tenim una eixida molt gran (50m fins a l'androna). Allà hi teníem uns 400 conills que criàvem, amb això vam fer els diners per marxar de viatge de noces: vam anar a Montserrat, Saragossa i fins a Vigo.

Cada dos per tres anàvem de cap de setmana per Catalunya, especialment per la província de Girona i ens agradava perdre'ns per caminets i acabar en poblets que ningú coneixia. A més en els pobles sempre hi ha alguna persona gran asseguda en un banc prenent el sol, i que t'acaba explicant les historietes del mateix poble i dels pobles veïns. Això és el que més ens agradava, viatjar en cotxe per Catalunya.

Érem molt de muntanya, tot i viure al costat del mar. Pensa que abans el concepte de la platja era molt diferent, les noies no anàvem a la platja a prendre el sol.



Nais Cot
Terapeuta Ocupacional
Num. Col. 670

Coneixem-nos

ENTREVISTA VANESA GAMBOA

Desde que la conozco, Vanesa es “puro nervio”, es de las más veteranas del equipo. Llegó al Pairal a través de una compañera con la que habían trabajado juntas en otro centro, en la época en que las monjas se iban y entraba una nueva dirección con un enfoque muy distinto al que se había estado llevando a cabo hasta el momento.

La hemos visto crecer no sólo profesionalmente sino como persona y cómo mujer. De carácter inquieto y siempre dispuesta a aprender, ha desarrollado todas las facetas posibles que realiza una auxiliar.

Con esta entrevista os invitamos a conocerla un poco más:

- Vanesa, ¿cómo te ves?

Yo siempre he sido un nervio, pero con con el tiempo, vas creciendo, madurando, la meditación y el hecho de ir evolucionado en muchos aspectos de la vida me ha ayudado a relajarme y dejar fluir

- ¿Con qué disfrutas más?

Soy muy familiar, me encanta pasar el tiempo con mi familia y hacer cosas juntos. También me gusta mucho mi trabajo, me encanta, sobretodo el trato con los residentes y las familias. Nuestro trabajo es muy vocacional y yo además lo paso muy bien y lo disfruto, creo que es esencial para poder estar tantos años al pie del cañón.

Actualmente, junto con mi compañero, desempeño mis funciones en la recepción del centro, un nuevo reto que me ha dado la oportunidad de seguir formándome y vivir experiencias que me ofrecen nuevos objetivos en mi trabajo.

- Un sueño

Sueño con que si me tocara la lotería me compraría una casita en Platja d’Aro, me encanta la Costa Brava y siempre intentamos ir unos días. Mi época favorita es el verano, me encanta la playa y tomar el sol, pero lo mejor del verano son las vacaciones con mi familia.

Mientras le voy haciendo preguntas, no deja de hacer cosas: atiende el teléfono, hace los registros, llaman a la puerta... ¡y decía que está más relajada! ...sigue siendo un nervio... Dime, dime, yo te escucho... Me da la risa y hace que se enfada, acabamos riendo las dos.

Es muy importante el sentido del humor, la verdad es que me río bastante, cuando estoy nerviosa ¡incluso más!



Silvia Ocaña
TASOC

Racó de les famílies

Hola famílies!!

Aquest és el vostre racó.

Us engresquem a fer-nos arribar suggeriments i/o propostes per la revista.

Ens ho podeu fer arribar a recepciocasapairal@gmail.com.

També ens podeu seguir a:

- Fundació Privada Casa Pairal



- A la nostra web:

www.casapairal.org

A continuació us deixem amb l'aportació de la Zulema, filla de la Maria Alonso.

Racó de les famílies

PASEANDO A MISS DAISY

Y llegó el viernes. Y el mejor plan para mí, es ir a buscarla. Y el mejor plan para ella, es que le saque a dar un paseo y tomarnos un café en el Petit Falgueras.

Mientras paseamos, me habla, me cuenta, me explica cosas y no se acuerda que empiezo a quedarme sorda. Sí, viene de familia, no de la suya, ella es eterna, de la de mi padre.

Y aunque se olvida, me habla sin parar, y disimulo y hago que la entiendo, pero a veces me pillan y se da cuenta y suelta esa frase que odio tanto... Nena, ¿me escuchas? ¡¡¡No puedo hablar con nadie!!!

Y claro, yo le digo, ¿Cómo puede ser que en el Pairal no puedas hablar con nadie si sois sesenta personas?

Y seguimos el paseo, y sigue la tarde, y también dejo que los ángeles que la cuidan descansen un rato.

Aún así, los viernes, tengo el mejor plan que se puede tener...



Zulema y María

Actualitat

SERVEI COMUNITARI

Des del mes de gener, hem reprès el taller de servei comunitari: una col·laboració amb l'Institut Vilatzara que portem mantenint des de ja fa uns anys. És una activitat online, degut a la situació de pandèmia. Tot i així, està resultant molt enriquidora. L'intercanvi entre adolescents i residents sempre és molt gratificant.

A la Casa Pairal apostem pels projectes intergeneracionals.



PLAQUES FOTOVOLTAIQUES

Durant aquest trimestre, hem instal·lat uns panells fotovoltaics, gràcies a la donació de la Fundació Mir Puig. L'empresa encarregada de la instal·lació ha sigut *AZIMUT 360*, una cooperativa sense ànim de lucre, especialistes en energia solar fotovoltaica des de 2009.



Aniversaris

Gener

8 Rosa González
17 M^a Àngela Vinardell
17 Pilar Gelabert
19 Pablo García
22 Trinidad Vázquez

Febrer

3 Pilar Casas
7 Pilar Tomás
11 Clara Capaul
17 Florenci Bistuer
17 Félix Gómez
17 Joan Cuixart
19 Alfonsa Charles
28 Joan Albarracín
28 Teresa Alcalà

Març

7 Núria Teixidó
9 Dolors Mas
11 Matilde García
13 Encarna Martínez
19 José Molleja
23 Joaquim Fontseca

CASA PAIRAL

